

Hz.Zeyneb (s.a)'ın Kufe'deki Hitabesi

<"xml encoding="UTF-8?">

Hz.Zeyneb (s.a)'ın Kufe'deki Hitabesi

İmam Hüseyin (a.s.)'ın şehadetinden sonra Hz. Zeynep (s.a) ve diğer esirler Kufe' ye getirildiler. Hz. Zeynep bu toplumun zavallılığını gördükten sonra taşıdığı bayraktarlık misyonunu da yerine getirmek amacıyla konuşma kararı aldı. Kerbela şehitlerinin hedefini, Yezid ile İbni Ziyad ailesinin fesatçı, zalim, tağut olduklarını ve onların işlemiş oldukları cinayetleri anlatması gerektiği inancına varmıştı. Böylece toplumun kendine gelmelerini, özgürlük, fazilet ve insanlık için zulme karşı direnmelerinin önemini anlatması gerekiyordu.

Ancak konuşma ortamı Hz. Zeynep (s.a) için hiç de müsait değildi. Onlara meramını nasıl anlatacaktı Zira konuşmacının mesajını aktarabilmesi için bazı şartlar müsait olması gerekiyor:

1. Konuşmacının, açlık ve susuzluk gibi iç baskı altında olmaması gerekir. Bunlar insanı rahatsız eden ve etkileyen sebeplerdir. Oysa Hz. Zeynep günlerdir hiçbir şey yememişti. Elinde olanları kardeşinin çocuklarına yedirmişti Dolayısıyla oldukça zor şartlarda konuşacaktı.
2. Dinleyicilerin konuşmacıyı dikkate alması ve ona saygılı olması gerekir. Oraya toplananların bir kısmı esirlerin Hz. Ali (a.s)'ın evlatları olduğunu bildikleri halde bir kısmı bilmiyordu. Bunları hükümete ve kanunlara karşı gelenlerin aileleri olarak tanıdıklarından her türlü hakareti yapıyorlardı. Seyyid ibn Tavus bu konuda şunları nakleder: "Esirler Kufe'ye varınca halk onları izlemek için toplanmıştı. O topluluğun içindeki bir hanım sordu "Siz hangi ailedensiniz?" Cevabın "Biz Hz. Muhammed (s.a.a)'ın ailesiyiz" denildiğinde ağlamalar başladı. Bilenler ağlıyor bilmeyenler ise mutluluk ve zafer çığlıkları atıyorlardı."
3. Konuşmacının sözlerini etkili bir şekilde aktarabilmesi ve dinleyen toplumun her kesimine ulaştırabilmesi için sükutun hakim olması gerekir.
4. Konuşmacı ancak can güvenliğinin olduğu bir ortamda korkmadan hitabesini yapabilir. Oysa Hz. Zeynep, İbn Ziyad'ın on bin askerinin mızrak ve kılıçlarının yanı sıra cellâdının kırbacının gölgesinde konuşmak zorundaydı.

Ancak Hz. Zeynep (s.a)'ı her şeyden daha fazla etkileyen şey İmam Hüseyin (a.s.)'ın mızrak üzerinde bulunan kesik başının gözünün önünde olmasıydı.

Bütün olumsuzluklara rağmen mutlaka konuşması gerektiğine inanan Hz. Zeynep, hitabesine şöyle başladı:

Bismillahirrahmanirrahim

“Ey kufeliler dinleyin!” Bu ses ile beraber nefesler sineye çekildi. Develer ve atlar hareket etmekten kendilerini alıkoydular. Rüzgâr Zeynep’in sesine mikrofonluk yapmak için harekete geçmişti. Bütün insanlar İmam Ali (as)’nın kızı Zeynep’i dinlemek için sabırsızlanmaya başladılar. Bu esir hanım ne konuşacak diye merak ediyorlardı.

“Allah’a Hamd-u Sena olsun! Selat ve selam benim babam Hz.Muhammed (s.a.a)’e ve temiz soyuna olsun” Bu cümleyle halkın arasında kıpırdamalar başlamıştı. Tanımayanlar birden keskin bakışlarını o tarafa yönelttiler. Hz. Zeynep daha ilk cümlesiyle halkda şok etkisi yapan hitabesine şöyle devam etti.

“Ey Kufe halkı! Ey aldatılmış zavallı halk, bize mi ağlıyorsunuz? Oysaki bizim gözlerimiz hala yaşlı, ıztıraplarımız dinmemiş, feryadlarımız yatışmamıştır. Sizler, gerdanlığın kayıp edip sonrada toprak içerisinde arayan kadın gibisiniz. Sizler, Allah ve Resulüne iman getirdiniz ama daha sonra işlediğiniz bu büyük günahla onun kökünü kazıyıp attınız. Sizden fesat, şer ve şarlatanlıktan başka bir şey de beklenemez, sizler o güle benziyorsunuz ki ne yiyilen nede koklanandır. Sizin nefisleriniz ne kadar da kötü bir nefistir, sizler Allah’ın gazabına uğramış ve cehennemlik olmuş bir toplumsunuz.

Bizleri öldürdünüz, şimdi de bize ağlıyorsunuz. Evet! Allah’a yemin olsun ki çok ağlayın az gülün, bu işlediğiniz cinayetin kanı sizin yakanıza yapışmış, bu yaptığınız pis ve kötü amellerinizden kurtulamazsınız. Bu ar ve rezillik sizi kahr edecek hiç bir suyla bu çirkef lekelerinizden yıkanamazsınız.

Peygamberin oğlu ve cennet gençlerinin efendisinin kanı nasıl yıkansın, siz iyiliklerin mabedini ve yardıma muhtaç olanların derman kapısını yıkıp öldürdünüz. Siz, Allah’ın ve Resulünün size olan Hücetini öldürdünüz.

Ey Kufe halkı! Öyle büyük ve kötü bir günaha saplandınız ki, Allah’ın azap ve felaketi sizin üzerinizdedir. Uğraşlarınız, eliniz, yaptığınız her iş Allah’tan bela olarak size dönsün ve maalesef o belayı sizler istediniz ve zillete düçar oldunuz.

Ey Kufe halkı! Vay olsun size, kimin cigerini söktüğünüzü biliyormusunuz? Siz, Muhammed Mustafa (s.a.a)’ın göğsünü açıp cigerini aldınız, ismet perdesini yırttınız. Siz Peygamberin kanını akıttığınızın farkında mısınız ve ona nasıl bir saygısızlık ettiğinizi biliyor musunuz? Siz öyle büyük bir günah işlediniz ki günahınız yer ve gökyüzünü doldurdu. Yaptığınız günah ve işlediğiniz cinayetten dolayı gökyüzünden kan yağmasına şaşırmayın.

Ahiret günü Allah’ın kahr ve zelil edici azabı haktır ve gerçekleşecektir. Ve o gün sizin için ne bir yardımcı nede kurtarıcı olacaktır. Allah’ın verdiği şu sürede mutluluk yaşamayın ve Allah azap etmede acele etmez. Sabrı çoktur ve bilin ki Allah size bu cezayı vermek için sizi beklemektedir.”

İmam Ali (a.s)'nin kızı Zeynep (s.a) gerek psikolojik gerekse fiziksel olarak çok zor durumda olmasına rağmen bu hitabesiyle oradakilerin yüreklerini yakmayı ve gaflet uykusundan uyandırıp gözlerinin açılmasını sağlamıştı.

Beşir ibn Heyzem Esedi şöyle der:

“Ben o zamana kadar Hz. Zeynep gibi –iffet, haya abidesi- özelliklere sahip bir hanımın sohbet ettiğini görmemiştim. Sözleri öyle kullanıyordu ki Hz. Ali (a.s) gibi konuştuğu ortadaydı.”
Hz. Zeynep (s.a), Kufe halkını gaflet uykusundan uyandırmış ve insanlar Yezid bin Muaviye ve Ubeydullah bin Ziyad'ın nasıl bir fitneci, zalim, Allah, peygamber ve din düşmanı olduğunu anlamışlardı.

Ve bir hadiste şöyle nakl edilir: “Allah’a and olsun o gün Kufe halkı o konuşma esnasında ve sonrasında da başlarına dövünüyor başlarını ellerinin arasına alıp parmaklarını ısırarak yüksek”.sesle ağlıyorlardı